

Dissabte 20 de gener de 2007, Esplugues de Llobregat

Benvolgudes amigues del consell municipal de la Dona,

Coincidint amb la celebració de la assemblea general que realitza anualment la nostra entitat, hem decidit donar-vos resposta al vostre escrit del 24/11/06. Entengueu així que aquesta resposta té el suport per unanimitat de l'assemblea general, màxim òrgan decisor de la nostra entitat.

En primer terme entenem la vostra disconformitat. Tal i com dieu la nostra entitat està fonamentada amb una idea de llibertat i progrés i per això entenem que qualsevol raonament és vàlid i que ningú és posseïdor de la veritat absoluta. Però no podem compartir la mateixa opinió que vosaltres.

A ser sincers no acabem d'identificar quins són els continguts altament ofensius segons el vostre col·lectiu, ja que en cap lloc ho especifiquem, tan sols concreteu en "*algun dels versots que anaven dirigits a les companyes de la Colla de Bastoners*". Aquesta falta de concreció en la vostra queixa (a criteri nostre) impedeix poder fer una resposta adequada a la vostra disconformitat.

Entenem que el desconeixement porta sovint a malentesos. I som conscients que Esplugues i el Baix Llobregat no han estat mai una comarca vinculada amb la tradició de Ball de Diables i per tant amb els versots. És per això que sempre hem tingut present que calia fer pedagogia constant sobre aquest tema per tal que es pugui interpretar correctament. Malgrat aquesta desavantatge sempre hem confiat amb la trajectòria de lluita per la llibertat i democràcia per la que sí que ha destacat la nostra comarca per suplir aquesta falta de tradició.

El versot que llegeix un diable de la nostra colla per Santa Magdalena és totalment secret. Fins i tots pels altres membres de la colla i la junta, així com la comissió del seguici de Santa Magdalena. A part la colla no ha cregut mai intervenir en el contingut del versot, deixant així com a **única censura la responsabilitat del propi diable**.

Per la qual cosa creiem que us equivoqueu al atribuir una responsabilitat col·lectiva a tota la entitat quan podria no ser així. Malgrat això, l'assemblea general de la nostra entitat reunida el 20 de gener de 2007 ha decidit donar tot el recolzament i assumeix col·lectivament el contingut de l'esmentat versot.

Els VERSOTS són uns textos satírics i de crítica social (que no tenen per què ser reivindicatius) que mitjançant l'exageració, la burla, la grolleria, la rima i el teatre volen explicar fets intentant desvetllar la complicitat i la gràcia del públic assistent.

Creiem que els versots, extrets del context festiu en el que es fan i es reciten, poden no ser entesos i arribar a molestar l'objecte del versot. Per això extreure'ls dels seu context pot tenir alguna intencionalitat amagada i en el context polític se l'acostuma a anomenar demagògia i manipulació.

Ens ha sorprès, el que al nostre entendre, ha estat una visió poc crítica que les dones del consell municipal han fet sobre aquest tema i ens dóna la sensació que s'hagin deixat endur per les paraules grolleres, i exageracions (que subjectivament poden ser desagradables) i que envolten als versots.

Concentrant-nos en el versot que anomeneu, creiem que el text gira al voltant d'una idea que podríem sintetitzar amb la següent frase: **“les persones que formem part de les entitats de cultura tradicional tenim un objectiu individual de satisfer els nostres hàbits sexuals i ho dissimulem amb les diferents activitats que realitzem al llarg de l'any”**.

Per la qual cosa, tenint en compte el context del versot i l'àmbit en el qual es realitza, creiem que no té la intenció d'agreuja cap col·lectiu concret. També podríem considerar que el versot fa una discriminació positiva pel fet que apareguin dones realitzant funcions socials equivalents a les que realitzen els homes.

Però dir alguna d'aquestes coses és totalment fals, ja que el versot està escrit des de la naturalitat de viure en una quotidianitat pràcticament exempta de discriminacions per qüestions de gènere, com és les colles de cultura tradicional i popular d'Esplugues.

El versot, quan parla de les “bastoneres” tracta, de manera grollera i exagerada, la masturbació femenina i la vincula a una opinió subjectiva, com és la de que els bastoners “piquen flux”. Entenem que tan sols el fet d'enunciar que les dones també tenen el dret de masturbar-se i que ho fan, és un tractament natural i normalitzat (entenent que parla de la masturbació indistintament, de si és masculina o femenina) per la qual cosa creiem que no és cap discriminació de gènere, ans al contrari.

La nostra societat ha estat vinculada històricament a un sistema patriarcal i catòlic que ha reduït al gènere femení molts dels seus drets sexuals, limitant-los als únicament reproductius. Com molt bé deureu saber la religió catòlica ha intentat desnaturalitzar el sexe per plaer justificant-lo només per a les funcions reproductives... frases com “*si et masturbes et quedaràs cec*” i de semblants eren utilitzades pels mossens i persones molt religioses per desmotivar i espantar al jovent que investigava el seu cos i la seva sexualitat.

Entenem així que el versot posa al mateix nivell la sexualitat de la dona a la de l'home i només per aquest motiu el versot no pot ser titllat de discriminatori. Sí és cert que exagera i li dona un tractament groller, però és el mateix tractament que li dona a tot el conjunt del versot i que concorda amb els cànons del que podríem anomenar “un bon versot”.

El versot també fa una al·lusió molt explícita a que el fet d'imaginar-se una dona que es masturbi és motiu d'excitació sexual, molt oposat al que la nostra tradició patriarcal ha fet amb les dones que han fet del sexe una forma de plaer titllant-la de prostituta, desvergonyida, bagassa, pecadora, endimoniada, fresca, mala muller, deshonest, dona del diable, etc ...

Una de les crítiques que ens han fet sobre aquest versot i que voldríem compartir amb vosaltres és que resulta evident que el versot l'ha escrit un home per la mentalitat reduïda amb que està fet. Perquè la majoria dels homes mai s'han plantejat que la sexualitat femenina té una varietat molt àmplia i no és reduïda a ficar un objecte allargat per la vagina.

Finalment us voldríem traslladar el malestar i indignació que aquesta carta ha creat en el conjunt de la nostra entitat, en especial en el col·lectiu de dones que també en formen part i que també recolzen la present resposta. A criteri nostre creiem que s'ha extret una interpretació superficial molt influenciada per paraules grolleres i populars vinculades al sexe.

També us voldríem traslladar que si bé és cert que alguna companya de la Colla de Bastoners ens ha demostrat la seva queixa pel contingut d'aquest versot que l'ha qualificat de sexista i masclista també altres companyes de la Colla de Bastoners ens han manifestat la seva complicitat amb el versot i ens han traslladat el seu recolzament per la reacció de part de la seva colla.

Per acabar us voldríem convidar a la propera festa de Santa Magdalena (diumenge 22 de juliol de 2007) per a que conegueu de primera mà (si és que encara no el coneixeu) el context que les colles i balls d'Esplugues porten teixint any rere any.

Us afegix també el versot que ha despertat tant malestar per a que, si ho creguéssiu oportú, li donéssiu una segona lectura tenint en compte els arguments aquí exposats.

*L'any passat ja us en parlava
de com n'anava de cremat,
abans m'excitaven els polis
ara els meus vicis han canviat*

*Ara la meva perversió,
els pensaments més deshonorats,
els meus ous plens de passió,
els consoleu les entitats*

***Quan veig més d'una bastonera
se'm fot el membre gegant,
ja em comença la trempera
i no és de lo bé que ho fan***

***I es que mireu aquells bastons
que en prou feines fan picar,
se'ls deuen fotre fins el fons
quan es volen masturbar.***

*Ai, com entenc als geganters
que vagin amb tanta alegria,
jo també perdria els papers
i de la colla mai marxaria.*

*Podent tenir sempre els gegants
i fer amb ells el que els hi peta,
ai com es deuen consolar
mirant els pits de la Marteta.*

*Dels diables infantils
ja us podeu imaginar,
que no ho van muntar pels fills
sinó pels pares poder follar.*

*Diablers o dimonis
això era indiferent,
doncs ells el que volien
era fornicar amb diferent gent.*

*Dels castellers perquè parlar-ne
quina colla pervertits,
fixeu-vos en els segons
a on li fiquen els dits.*

*El castell no és lo important,
tan se val si fan l'aleta,
el que volen tot pujant
és tocar culs i alguna teta.*

*Gràcies a les batucades
dels amics atabalats,
ara l'esbart vol fer ballades
amb tanga i mig despullats.*

*Entitats i coordinadores
reunions per qui i per allà,
segur que tantes hores
la meitat són per follar.*

*Ei! millor fer-ho entre naltros
que n'hi ha uns amb calerons
que volen que ens prostituïm
i que ens baixem els pantalons*

*Visca el foc, visca el ví,
i visca la mare que us va parir.*

Ja per acabar voldríem aprofitar l'avinentesa, per fer-vos arribar el nostre suport en el combat contra totes aquelles actituds que col·laboren en augmentar les desigualtats de gènere. Una de les xacres, que juntament amb la xenofòbia, la violència feixista, l'especulació urbanística, la precarietat laboral i les desigualtats econòmiques, fan que aquest món no sigui tant just com hauria de ser.

Cordialment,

Colla de Diablers d'Esplugues de Llobregat